

Zaterdag

den 24 October.

FRANKFORT, den 20sten October.

Prins Maximiliaan van Neuwied, na vroeger eene reis naar Brazilië gedaan te hebben, heeft er eene tweede naar Noord-Amerika volbragt, waarvan hij in het afgelopen jaar is teruggekeerd. Een ijvrig en bekwaam beoefenaar der natuurkundige wetenschappen zijnde, heeft hij onlangs in de vergadering van de natuuronderzoekers en geneesheeren te Bonn eene verhandeling gedaan, welke zich evenzeer door hare wetenschappelijke waarde als hare geestrijke zamenstelling onderscheidde. Het hoofdonderwerp dezer verhandeling waren onderscheidene voortbrengselen der natuur, eene uitvoerige beschrijving van eenige volksstammen en de zeden en gewoonten derzelve. De Prins heeft op zijne reis vele gevaren doorgestaan en met vele bezwaren te kampen gehad; maar daarentegen heeft hij bij de meeste Indiaansche stammen vele gastvrijheid en minzaamheid ondervonden. Bij sommige derzelve werden er zelfs openbare gemakkelikheden ter zijner eere gegeven.

Zijne Majesteit de Koning van Wurtemberg heeft de Staten Vergadering van dat rijk tegen den 27sten November aanstaande bijeenroepen, ter afdoening van wets-ontwerpen.

Berigten uit Konstantinopel; van den 29sten September, melden, dat de Porte de officiele tijding van het dempen van den opstand in Albanie heeft ontvangen.

BERLIJN, den 18den October.

Zijne Majesteit de Koning, Hunne Koninklijke Hoogheden de Kroonprins en de Kroonprinses, Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Willem (Zoon van Z. M. den Koning) en Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Willem zijn van Erdmannsdorf alhier teruggekeerd.

Hunne Majesteiten de Keizer en de Keizerin van Oostenrijk zijn den 13den dezer van Praag naar Weenen teruggekeerd.

Den 9den October heeft de Keizer Ferdinand te Buitschegrad bij Karel X het middagmaal gehouden.

De detachementen van de Pruisische garde, die te Kalisch zijn geweest, zijn te Berlijn teruggekeerd. De maatregelen van politie waren in het kamp zoo scherp, dat zelfs de burgers van Kalisch er slechts met schriftelijke vergunning toegelaten werden; terwijl degenen, die in den Poolischen opstand waren betrokken geweest, gedurende het verblijf des Keizers, Kalisch moesten verlaten, waarvoor hun eene schadevergoeding van 100 Poolische guldens werd toegestaan.

STOKHOLM, den 9den October.

De overheden hier ter stede hebben, zoo als men verneemt, toebereidschap gemaakt tot eene plegtige ontvangst van Hunne Majesteiten den Koning en de Koningin bij hunne terugkomst uit Noorwegen. Het eskadron ruiters van de burgerij zal het Koninklijke rijtuig buiten de stad te gemoet gaan, en 50 oudsten der stad hebben besloten eenen triumfboog of erepoort te laten oprigten, waarvan de kosten 7 of 8 duizend daalders zullen bedragen.

Bij de terugkomst van den Kroonprins heeft de stad een gestchenk van 5000 daalders aan de armen gegeven.

LONDEN, den 20sten October.

Men heeft het regeringsblad van Lissabon van den 10den dezer ontvangen. Hetzelve behelst eene dagorde omtrent de hulptroepen, die naar Spanje gaan. Men leest daarin onder anderen het volgende: »De brigadier-generaal Victorino Jose de Almeida Serrao, bevelhebber van het hulpkorps, bestemd om met de krijgsmagt van Hare katholieke Majesteit tegen de benden muitelingen van den pretendent mede te werken, wordt verwittigd, dat het Gouvernement van Zijne Allergetrouwste Majesteit besloten heeft, dat de voorhoede van dat korps Spanje onmiddellijk zal binnenrukken, en dat de overige troepen van dit korps haar in dezelfde rigting zullen volgen. Den brigadier-generaal Serrao wordt ten ernstigste aanbevolen, om nimmer te vergeten, dat het doel, waarom de Portugesche hulptroepen de grenzen overtrekken, is om de Spaansche regering bij te staan in den strijd ter vernietiging der factie van den pretendent, zonder meer. Derhalve zal de Portugesche krijgsmagt zich niet geene andere beweging, welke in Spanje moogt plaats hebben, hebben te bemoeijen.

Particuliere berrigten melden, dat de Portugezen Spanje reeds zijn binnengerukt en dat de voorhoede te Zamora is aangekomen.

Men heeft berigten uit Perzie tot het begin van Augustus. Zij hangen een ontzettend tafereel op van den toestand dezes lands. De opstanden van de ooms des Konings waren aanvankelijk niet zoo algemeen als men verwacht had; doch allengs heeft hun tegenstand zoo toegenomen, dat het gansche land allerwege in beroering is. De kommanderende generaal, sir Henry Bethune, heeft, wel is waar, de Prinsen van Kirman en van Schiras geslagen en gevangen genomen; doch de wijze, waarop met hen gehandeld werd, heeft de overige vorsten ten uiterste verbitterd. Hassan-Ali, Prins van Kirman, werden de oogén op bevel des Konings uitgestoken, en men verwacht, dat hij, ten gevolge van de bijzondere barbaarschheid, waarmede daarbij te werk gegaan werd, wel zal sterven. Hussein Ali, Prins van Schiras, werd in eene drooge regenput geworpen; men weet niet of hij omgekomen is. Hij was, dit moet men bekennen, een der grootste onverlaten, die men in Perzie ooit zag. Men moet sir H. Bethune ter eere nageven, dat hij, ofschoon vruchteloos, alles gedaan heeft, om den Koning van deze gruwzaamheden, die aan zijnen oudoorn doen gedenken, terug te houden. De koninklijke armee is thans bezig om in het zuiden eenige orde te stellen, en Bethune heeft zich aan het hoofd der beste troepen naar

het Noordoosten begeven, om de Bachtiaris, een nomadisch bergvolk, te onderwerpen, die sedert den dood des vorigen Konings allerlei roofverijen plegen. Hij heeft zich van Kala Sufid, hun hoofdnest, meester gemaakt, en hoopt van daar het gebergte te onderwerpen. Men denkt, dat hij, na deze expeditie, zijne troepen tegen Kirmanschah zal verwoeren, welk gouvernement zich in handen der zoons van den ouderent broeder en ergsten vijand van Abbas Mirza bevindt. Zij hebben geweigerd aan het hof te verschijnen en rusten zich ten oorlog uit. Engeland en Rusland trachten op allerlei wijze het gezag van den nieuwen Koning Muhammed-Schah te bevestigen, en Engeland heeft de schuld, welke het van Perzie te vorderen had, kwijt gescholden. De gansche westelijke grens is in de grootste wanorde, alle Kurdische stammen, die zoo wel aan Turkije als aan Perzie diensbaar zijn, hebben alle gemeenschap met deze gouvernementen afgebroken. De Sultan heeft Reschid-Pacha naar het Turksche Kurdistan gezonden, en verlangt van de Perzische regering, dat zij van hare zijde ter herstelling van de orde mede werke; doch de geregelde troepen hebben te veel werks in het Zuiden, om eene ernstige expeditie tegen de Kurden te veroorloven.

PARYS, den 20sten October.

Gisteren heeft de graaf van Pahlen, buitengewoon ambassadeur en gevolmachtigd minister van Zijne Majesteit den Keizer van Rusland, den Koning zijne geloofsbriefven overhandigd.

Het ministeriele avondblad heeft gisteren gemeld, dat de overheid een vijftiental vlugtelingen, die in zeker huis te Parijs bijeenkomsten hielden en verdacht werden gehouden van de verspreiding van vreemde genootschappen, heeft doen aanhouden, en dat men op de tafel, waaraan zij gezeten waren, een aantal brieven van belang gevonden heeft. Een ander dagblad meldt heden, dat de bedoelde vlugtelingen Polen zijn; doch dat hunne bijeenkomsten niet geheim, maar door de overheid toegelaten waren.

De geneesheer Barras, die Morrey, beschuldigd als medepligtige van Fieschi, behandelt, berigt heden in de dagbladen, dat deze Morrey voor vijftien jaren bijna vergeven werd door spijzen, die men in eene niet goed vertinde koperen pan bereid had; dat hij sedert eene gebrekkige spijsvertering, en meermalen, gelijk onlangs weder, een walg tegen alle voedsel heeft; dat daaraan zijne weigering van voedsel en ongesteldheid is toe te schrijven geweest, en geenszins aaneenig besluit om van honger te sterven.

GRAVENHAGE, den 22sten October

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten Generaal, van heden, heeft de heer Dijkneester, door Z. M. tot voorzitter der kamer benoemd, met eene toepasselijke aanspraak, zitting genomen. Vervolgens is Z. Exc. de minister van financiën, die zich met de gewone plegtigheden van 's Konings paleis naar het hôtel van de Tweede Kamer der Staten-generaal begeven had, door de daartoe benoemde commissie binnengeleid, en heeft de minister, voor den troon gezeten, eene aanspraak gehouden, bij welke aanhef Z. Exc. het betreurde, dat, sedert het voorjaar, in onzen staatkundigen toestand geene wezenlijke verandering gekomen is; dat de plegtigste verzekeringen van vriendschap en belangstelling het einde niet hebben doen bereiken van eene verwikkeling, even gewelddadig voortgebracht, als onbegrijpelijk bestendig; doch, ging Z. Exc. voort, wat ons ook moge gebeuren, met vertrouwen, met moed en geduld, zien wij allen de toekomst te gemoet; en, hoezeer wij ons aan de beschikkingen van den Almagtige onderwerpen moeten, nimmer zullen wij voor het onregtvaardige geweld der menschen den nek krommen.

Enige algemeene aanmerkingen vooruitzettende, rangschikt de minister daaronder de vernietiging der 5 pCts. schuldbrieven, welke de aandacht der regering geenszins is ontgaan; doch de omstandigheden, waarin wij ons voortdurend bevinden, en de onzekere uitzigten, die ons wachten, hebben het raadzaam en noodzakelijk doen oordeelen voor dit oogenblik alsnog aan geene plannen van schuldvernietiging het oor te leenen. Te zijner tijd zal dit onderwerp tot eene opzettelijke voordragt aanleiding geven. Uit de verdere algemeene aanmerkingen blijkt het, dat het departement der kolonien weder onder de departementen van algemeen bestuur, voor het bedrag van deszelfs kosten, is uitgetrokken; dat men van het voorbehoud, tot aanvulling van de begrooting voor 1835 door wettelijke bepalingen, geen gebruik maken zal; en dat men, niettegenstaande bij de onderhavige begrooting, eene vermindering van tien procenten op het personeel wordt voorgedragen, de raming van de opbrengst verminderd wordt, hetgeen te zamen f 573,000 bedraagt en ook de raming van de opbrengst van het patentregt met f 62,500 wordt verminderd. Tot de voordragt der ontwerpen genaamd, stelt de minister in de eerste plaats voor dat, regelende de uitgaven voor 1839, en wel ten bedrage van f 49,588,684 78, als: hoofdstuk I. huis des konings, f 1,425,000; II. de secretarie van staat en de hoo-ge kollegien, f 541,848.25; III. het departement van buitenlandsche zaken, f 744,500; IV. justitie, f 1,084,500; V. binnenlandsche zaken; f 2,716,900; VI. hervormde kerk enz., f 1,330,000; VII. roomsch katholieke eeredienst f 400,000; VIII. marine f 4,750,000; IX. financiën f 25,530,081 (waaronder f 20,814,895 voor de nationale schuld); X. oorlog f 11,000,000 en XI. kolonien f 65,855. Bovendien wordt aangevraagd f 500,000 voor onvoorziene uitgaven. De minister doorloopt de verschillende hoofdstukken en tot dat van financiën gekomen, geeft Z. Exc. de hoop te kennen, dat eenmaal, en wel spoedig, de vele overweging

gen over het onderwerp der Pensioenen tot een bepaald einde zullen gebragt zijn. Ten tweede draagt de minister voor een ontwerp tot vaststelling der middelen tot dekking van de uitgaven, begrepen in de begrooting over 1836, welke genaamd worden op een bedrag van f 49,588,684.78. De verschillende gedeelten dezer voordragt ontledende, stelt de minister daarbij, ten derde voor, een ontwerp, waarbij halve vrijdom van verponding aan fabrieken, trafijken, molens, pakhuizen, enz. wordt toegekend.

Een vierde ontwerp heeft tot strekking de verantwoordelijkheid van den eigenaar voor den huurder te doen wegvallen, doch stelt evenmin voor om dit beginsel door de aansprakelijkheid voor de belasting der zoogenaamde maand- en weekhuren te vervangen, als door de onderzinking onuitvoerlijk en ongelijk in de gevolgen bevondende, en in aard dezelfde strekking hebbende; hetzelfde heeft daarentegen eene matige verhooging op andere, ten deze belastbare voorwerpen, gebragt en eene verbeterde heffing van het mobilair. De minister merkt bij de voordragt van dit ontwerp aan, dat de regering ook ditmaal geene belasting op de rijtuigen of wielen heeft voorgesteld, deels om de bezwaren, welke tegen dezelve, bij opzettelijk onderzoek, gerezen zijn, deels ten einde eerst af te wachten welke verminderingen daartegen zouden kunnen worden overgesteld, wanneer men den invloed der nu voorgedragen wijzigingen op het rendement zal kennen. Over de suiker zegt de minister, dat de opbrengst van den accijns op dat middel geheel niet aan de verwachting beantwoordt, en veel meer achterwaarts gaat; doch dat de regering, voor als nog, de bestaande wet behoorlijk zal blijven handhaven en de noodzakelijkheid eener herziening derzelve aan de ondervinding zal overlaten. De turf voldoet aan de verwachting, doch de steenkolen-accijns zal, naar het schijnt, aan de raming niet beantwoorden.

Gebleken zijnde, dat verschillende fabrieken en trafijken regt op vrijdom van accijns hebben, er vroeger onder degenen, waaraan dezelve is verleend, niet begrepen zijnde, zoo stelt de minister, ten vijfde, een ontwerp voor, om dien vrijdom thans toe te kennen. Het zesde ontwerp, dat de minister vervolgens voorstelt, heeft de bescherming van den landbouw ten oogmerk; daarbij wordt het beginsel eener klimming en daling der regten van invoer op de granen aangenomen. Daarbij worden tevens eenige weinige artikelen van landbouw belast of ontlast, in verband tot de bepalingen voor de granen, zoo als bij voorbeeld de regten op den uitvoer der boter en kaas, ter vermindering met een derde worden voorgedragen. Ten slotte der wet over de middelen sprekende, zegt de minister, nopens de subsidien uit de overzeesche bezittingen, dat dezelve uit den aard der zaak verhoogd moesten worden met het bedrag in uitgaaf voor het hoofdstuk der kolonien gebragt; dezelve zijn thans met drie millioenen uitgetrokken; en alles doet gelooven, dat, bij voortdurend goed beheer der overzeesche bezittingen, en den toenemenden bloei aldaar, het moederland meer en meer de vruchten oogsten zal van de groote opofferingen, zoo lang en zoo herhaaldelijk aan de dezelve gebragt. Het blijkt uit dit een en ander, dat het totaal der ontvangsten bedraagt f 49,606,165.86 en hetzelfde dat der uitgaven alzoo met f 17,411.08 overtreft. Nog worden twee wetten door den minister voorgedragen, welke van denzelfden inhoud zijn, als die in vorige jaren aangenomen, als eene tot voorziening in dat gedeelte der rentebetaling van de nationale schuld, waarvoor geene sommen voor het tweede halfjaar 1835 op de begrooting van dat dienstjaar zijn gebragt, en de andere tot intrekking en aflossing van schuld in 1836. Wat de eerste betreft, daarbij wordt ook, voor het op 31sten December 1835 verschenen halfjaar voorgesteld, om door het sijn-dicaat te doen betalen eene som, ten beloope van f 4,200,00, waarvoor het rijk nader zal kunnen worden ontlast. De minister voegde bij de voordragt van dit ontwerp, dat, bij langeren duur der noodzakelijkheid om soortgelijke aanvulling te doen plaats hebben, de billijkheid zal vorderen, dat het belang van het sijn-dicaat zelf op het oog blijve gehouden, waarvan Z. Exc. dan ook, in de laatste vergadering van die instelling, op last des konings, de meest stellige verzekering gegeven heeft. Ten slotte zeide de Minister dat hoogstwaarschijnlijk nog in de tegenwoordige zitting aan de kamer zal worden voorgedragen een ontwerp van wet op de ontginningen van woeste gronden en vrijdommen voor dezelve. — Alle deze ontwerpen, met de daarbij behoorende bescheiden, zijn gedrukt en rondgedeeld. Voorts zijn in de zitting ingekomen nieuwe opstellen van eenige, in de vorige zitting onafgedaan geblevene ontwerpen, tot wijziging van het wetboek van koophandel. Alle deze ontwerpen zijn naar de afdeelingen, welke getrokken werden, gezonden. De Commissie tot opstelling van een ontwerp van adres aan den koning, in antwoord der troonrede, is zamengesteld geworden, uit de heeren d'Escury, van Meeuwen, Donker Curtius, Cats en van der Gronden. De vergadering is voor onbepaalden tijd uiteengegaan.

UTRECHT, den 22sten October.

Ons komen op het oogenblik, langs eene buitengewone gelegenheid, in handen brieven van New-York, van den 14den September, waarmede wij met veel belangstelling vernemen, dat op den 10den September te Albany aan Z. K. H. Prins Hendrik der Nederlanden, een prachtige maaltijd is gegeven door de Sint-Nicholas Society van Albany. Deze vereeniging, welke Sint-Nikolaas, als patroon van Holland, tot haren schutsheligen gekozen heeft, is te Albany, voormaals Oranje, opgericht om de gedachtenis levendij te houden aan het Vaderland van de voorouders der leden van dat Genootschap, welke allen of trotsch op zijn, Nederland als het land hanner afstamming te mogen noemen.

Prins Hendrik was verzeld van den Chargé d'Affaires bij de Vereenigde Staten, den heer Martini, van den kolonel Ariens, enz.; verschillende officieren van de Maas en de Snelheid, die mede tot het feest genoodigd waren, konden het niet bijwonen van wege het ophanden zijnde vertrek der beide schepen naar Europa.

De voorzitter Abraham van Vechten en de onder-voorzitter Hermannus Mescker, generaal Salomo van Renselaer en J. B. van Schaick bestuurdten het feest, hetwelk ook door den gouverneur van den Staat New-York werd bijgewoond.

Het veel onderscheiding en hartelijkheid werd de Koninklijk Telg

door alle de aanzittenden behandeld, terwijl de veelvuldige toasten, welke ingesteld werden, blijken droegen van de vereering, welke men het huis van Oranje-Nassau toedraagt; van de hoogachting, welke men voor de Nederlanders gevoelt, en den hoogen dank, waarin Nederlands oorlogshelden, staatsmannen en geleerden van vroegeren en lateren tijd in de Noord-Amerikaansche Staten gehouden worden.

Door dezelfde brieven vernemen wij, dat Z. K. H. prins Hendrik, in gezelschap van de heeren Martini en Ariens, de voornaamste gedeelten van den staat New-York bezigtigd had.

— Zr. Ms. fregat Maas, kapt. ter zee Ariens, aan welks boord zich bevindt Prins Hendrik der Nederlanden, en Zr. Ms. brik de Snelheid luit. ter zee Ferguson, van Suriname en Curaçao, laatst van Nieuw-York, zijn den 19den October te Texel binnen geloopt.

Utrechtsche Courant

AMSTERDAM, den 22sten October.

Beurs van den 21sten October.

De omzettingen, welke heden in publieke effecten geschieden, mogen allezins aanmerkelijk genoemd worden wat onze binnenlandsche betreft. In vreemde fondsen gaat echter weinig om, zelfs met Spaansche was het bijzonder stil. De berigten uit genoemd land worden veel gunstiger voor de zaak der Koningin; het nieuwe ministerie geniet het vertrouwen der natie, en ofschoon tot nog toe in de operaties der legers geene bijzondere verandering is voorgesteld, zoo heeft des Conincs zich toch genoodzakt gezien Estella te ontruimen.

Fluctuatien der prijzen.

Holland. Eenige aanmerkelijke inkoop van 2½ pCt. deden dit effect tot 56½ pCt. stijgen, doch konde zich deze verhoogde koers niet geheel staande houden en bleef 55½, met koopers; 5 pCt. 102½, ½ a ½ bij minder omzet dan gisteren; kansbiljetten 25½; in sijn-dicaat was weinig handel; oud 95½ gebleven, nieuw 80½, 80 a 79½ met verkoopers; aandeelen handelmaatschappij openden 119½, doch vielen tot 118½ terug en souteerden zich op deze hoogte; nieuwe 102

Spanje. Eenige kleine postjes 5 pCt. perpetueelen deden den koers tot 30½ opklommen, doch bleven 30½; 3 pCt. 18½ a 17½ bij zeer geringe afdoeningen; Fransche uitgestelde als gisteren 14½ a 14½; obligatien cortes schenen in den beginne eene meer willige houding te zullen aannemen, en werden reeds met 30½ betaald, doch spoedig viel de koers tot 30½ en konde zich niet weder daarboven verlieffen; coupons derzelve 19½ a 19½.

Rusland. Oude Russen 104½, ½ a ½; nieuwe dito 104½ a 104½ bij geringe omzettingen; Russen van 1831 bleven 97½ a 97½ en die van 1833 97½ a 97½; papier roebels iets flauwer a 69½ en 1½ kleine partijjes afgegeven.

Oostenrijk. Eenige weinige posten 5 pCt. metalliek werden a 98½, ½ en 7½ verhandeld; naar 2½ pCt. bleef de vraag aanhouden, en de prijs stelde zich 57 a 57½.

Beurs van den 22sten October.

Wij zijn heden zonder eenige nadere tijdingen uit Spanje, doch bleven dezelve over liet algemeen geruststellend; daardoor waren ook alle Spaansche schuldbrieven iets meerder gezocht.

Fluctuatien der prijzen.

Holland. 2½ pCt. openden a 56, slegen tot 56½, vielen tot 55½ en bleven op deze hoogte, met veel handel; 5 pCt. 102½ geopend, tot 102½ achteruitgegaan; kansbiljetten 25½, 7½, ½ bij eenigen handel; oud-sijn-dicaat 95½ a 95½; dito nieuw 79½; aandeelen handelmaatschappij openden 118½, vielen tot 117½ en bleven niet hooger.

Spanje. 5 pCt. perpetueelen 31, 31½, 18½, ½ gebleven bij eenige affaire; 3 pCt. 19, 19½, 1½ gedaan; Fransche uitgestelde gewild en 14½ a 14½ gebleven; cortes veel affivre, 30½ geopend, tot 31½ gestegen, tot 30½ achteruitgegaan en 31 gebleven.

Alle Russische en Oostenrijksche schuldbrieven als gisteren.

Den 3. October 1835.

(Overgenomen uit eenen aan de Redactie ingezonden Brief.)

... Ik ben, gelijk ik u reeds vroeger bliken liet (*), een eerlijk Haarlemmer, maar, 't geen gij niet weet en moeilijk raden zoudt, een kleinzoon van den eerzamen JUSTUS SCHIETSPOEL, die, in 1775, factor was van de Rederijk-kamer: trouw moet bliken, en ik vermeen ruim zoo veel reden te hebben, om mij daarop te verhoovaardigen, als sommige adellijker, die hemel en aarde bewegen, om te bewijzen, dat hun stamorde de bastaard-telg van den een' of anderen vorst geweest is, en zulks te meer, dewijl er in de laatste 40 jaren eene schrikbarende sterfte te Haarlem onder de SCHIETSPOELN geheerscht heeft, zoodat ze zoo goed als uitgestorven zijn en bijna alleen door mij, die uit de vrouwelijke lijn afstam, en tot het thans zoo hoog in aanzien staande geslacht der STOOMKETSLS behoort, wordt vertegenwoordigd. — Om mij mijner afkomst van de SCHIETSPOELN niet geheel onwaardig te betoonen, besloot-ik in 1835 te doen, wat mijn grootvader JUSTUS in 1775 deed, en dat was: Leiden te reizen, — dan niet gelijk bij:

In een schuit op zijn gemak

maar in een' dier schuivagens, die men, ter bevestiging van de afkomst, diligences noemt. Doch daar mijn grootvader er heen was gegaan, om er het vieren van het jubilé der hoogeschool bij te wonen, wilde ik, ex-ook op een' feestdag heen en meende er geen' beter toe te kunnen uitkippen, dan den derden October. Het oude spreukje:

„Leiden-ontzet, Pannetje vet.“

was een lokaas voor mijne maag, die ik, onder ons gezegd en gebleven, op reis nooit gebrek laat lijden en ik begreep, dat de gedenktag van zulk eene uitreding, als die der Leidenaren in 1574, door de geheele bevolking niet anders dan met geestdrift konde gevierd worden, omdat dezelve daaraan de vestiging van

(*) Het vroeger gedeelte dezes briefs is, als niet belangrijk voor 't publiek, weggelaten.

(†) De aanhaling van deze en volgende dichtregelen laten wij voor rekening van den briefschrijver, aangezien de aanspraak van den eerzamen JUSTUS SCHIETSPOEL, aan welke zij ontleend zijn, uiterst zeldzaam voorkomt.

lands hoogeschool binnen hare muren had dank te wijten. — Want, hoezeer een hooggeleerd heer, voor eenige jaren, den ongelukkigen inval gehad heeft, om te beproeven, of het niet mogelijk ware — der school, aan welke hij zijne lessen hield, die achtbare afkomst te betwisten, zoo houd ieder Nederlander het daarvoor, (hoe apocrief hem dit in deze dagen, bij het oppervlakkig beschouwen eens echten *puijersaars*, moge toeschijnen), dat de universiteit een huldebtoon van 's lands vaderen geweest is voor den moed en volharding, tijdens het Spaansche beleg betoond.

Ik ging dan in den morgen van den 3. October op reis, en stapte op de heestenmarkt af. Ik had te vergeefs, van de *Duivenvlugt* af tot aan het dorp *Oestgeest* toe, mijne oogen vermoeid, om op de Leijdsche torens eene vlag te ontdekken; zij wapperden er niet, en, meenende, dat ik mij in den dag vergist had, keek ik in den *Zak-Almanak*, dien ik altijd bij mij draag; doch neen, het was *Zaterdag den 3. October*. Terstond schoot het mij in den zin, dat de wijze burgervaders zouden begrepen hebben, dit, als een *rouw-bewijs* over de, vóór 261 jaren gesneuvelde burgers, te moeten nalaten, en, deze kieschheid eerbiedigende, reed ik verder, mijne oogen, zoo veel de snelheid der diligencia toeliet, verlustigende in het trotsche paleis, dat van arduinsteen aan den weg verrees, sedert ik de laatste maal deze route passeerde. Ik vermeende, dat het voor één van de Prinsen van den bloede bestemd was, en ik beklaagde *Haarlem*, dat deze niet liever zijn intrek had genomen in het paviljoen in den *Haarlemmer Hout*, dat thans als een toonbeeld van de wisselvalligheid der ondermaansche zaken, daar staat. Doch hoe verwonderde het mij, van één mijner reisgenooten te vernemen, dat dit paleis ten verblijf verstrekt moet voor een Godsdienst-leeraar, voor zijn Hoog Eerwaarde, den *Bischof van Curium*! — Zoo iets heeft zeker mijn grootvader in 1775 noch gezien, noch vermoed. — Doch ik bemerk, dat ik alweder tot het ongelukkige zwak verval, van mij in *Intermezzo's* te verdiepen; en verzoek u, mijn heer! dat gij mij dit zult vergeven, daar ik u bij dezen volle vrijheid verleen, om alles, wat u in mijn geschied overtoollig voorkomt, ongelezen over te slaan. Ik zeide dan, dat ik op de heestenmarkt was afgestapt, en zie, daar had ik weder nieuwe stof tot verwondering: want ontbraken de vlaggen op de torens, stond er zelfs geen op die van het universiteits-gebouw, daarentegen wapperden uit een groot aantal huizen, op alle grachten en straten, Neerlands geliefde kleuren. Ik kon dit geheel niet rijzen, en nog minder, dat er in niet eene kerk plegtig gedachtenis gevierd werd van de medewaardige uitreding der stad uit een zoo groot gevaar. Ik moet een, vijf tot gezigt hebben, want, toen ik dit alles, met de handen over elkander de *Breedstraat* langsgaande, bij mijn zelven overwoog, trok ik de aandacht tot mij van een paar *Pallas-zonen*, in zwart fluweelen jasjes gekleed, met blauwe lakensche met rood uitgesmonsterde, mutsjes op, — en toen ik dit bemerkte, begreep ik niet beter te kunnen doen, dan ze aan te spreken en hen beleefdijk van de redenen mijner komst te *Leiden* te informeren. Dadelijk ondervond ik, dat een goed woord eene goede plaats vindt: want, met die voorkomende vriendelijkheid, welke ik dikwijls hoorde, dat der studerende jeugd eigen is, verhaalden zij mij, dat van stads wege besloten was, om, aangezien de gedenkdag van den 3. October door alle weldenkende *Leijdenaren*, door het eten van hutsop ter huldacht werd, het daarbij te laten berusten, — en voor goed aan te zien, dat de kerkelijke gedachtenis-viering op den volgende dag (zijnde Zondag) zoude plaats hebben, waardoor het dubbel nut zoude worden bereikt, dat ieder leek des *Zaturdags* aan zijn werk konde blijven; de marktdag door geen kerkgang zoude afgebroken worden en ieder predikant, die aan de beurt lag, eene beurt minder zoude te vervullen hebben. Om welke redenen *Heeren Studenten* besloten hadden, om, voor hunne rekening, den gedenkdag van den 3. October feestelijk te doen vieren, en hun, die het aan middelen ontbrak, om hutsop te eten, (een getal, dat in *Leyden* vrij aanzienlijk moet zijn) ten minste in de gelegenheid te stellen, zich te vergasten aan *dis-spijs*, die, voor ruim derdhalve eeuw, den eersten honger hunner voorvaderen stilde. — Aan dit besluit, verhaalden zij mij verder, had het *Programma* deszelfs oorsprong te danken, dat zij mij overreikten en mij nader zoude inlichten, wat er heden te zien viel. — Eer ik gelegenheid had, mijn dankgevoel voor deze voorkomende beleefdheid uit te storten, waren mijne vriendelijke tergetwijzers reeds naar eenen oorspronkelijk honger troep hunner kameraden gesnel, en ik bevond mij met het *programma* alleen, hetwelk ik, om deszelfs merkwaardigen inhoud, hier letterlijk laat volgen, gelijk het gedrukt en geïnterpreteerd was:

PROGRAMMA van het Studenten-Feest, hetwelk gevierd zal worden ter ere van LEYDENS ONTSET, op den 3den October 1834.

De *Studenten der Leydsche Hoogeschool*, steeds dankbaar gedachtig aan de roemrijke daden van het Voorgeslacht, en het nut eener gedurige en plegtige herinnering aan dezelve besessende, hebben, naar het voorbeeld hunner voorgangers, besloten den Verjaardag van *Leydens* heugelijk Ontzet luisterrijk op de volgende wijze te vieren:

Het Feest zal een' aanvang nemen in den vroegen morgen met het uitsteken van vlaggen uit de Societeit en de woningen der *Studenten*.

Des middags te twaalf uren, zal voor het gebouw der *Studenten-Societeit* aan *Leydens* behoeftige ingezetenen eene uitdeeling van *Haring* en *Wittebrood* geschieden.

's Namiddags te drie uren zullen op het plein der *Groote Ruïne* *Volksspelen* plaats hebben, bestaande in het klimmen in den mast en eenen wedloop in zakken, om onderscheidene schitterende prijzen, van wege het *Studenten-corps* uit te reiken, te weten:

Voor het mastklimmen, Eene *Zilveren Tabaksdoos*, een dito *Horologie* met *Ketting*, een dito *Horologie*, eene *Duitsche Pijp*, een *Zilveren Ketting* met *Sleutel*, een *Hengelstok* met toebehooren, een paar *Zilveren Gespen*, en een *Zilveren Pijpendop* en *Pijpuithaler*;

Voor den wedloop, Eene *Zilveren Tabaksdoos*, en eene *Verlakte* dito met *Zilveren Pijpuithaler*.

gedurende deze spelen zal zich eene *fraaije Muziek* doen hooren.

De *Groenen* zullen zich, tot een' voortdurend' aandenken aan dit Feest, dien dag verblijven op 's heeren straten mocht verlustigen.

Na den afloop der op deze gelegenheid toepasselijke voorstelling in den *Schouwburg*, zal men het Feest besluiten met eene *viandschappelijke* bijeenkomst op de *Studenten-Societeit*, welke gedurende dien avond luisterrijk verlicht zal zijn.

En opdat niemand van *Leydens* Burgerij hiervan onkundig blijve, zal dit *Programma* aan alle *Academische* en *Stedelijke* gebouwen, en waar zulks verder gebruikelijk is, worden aangeplakt.

Zegf het voort!

Daar ik niet wist, of ik daartoe later gelegenheid zoude vinden, ging ik, in de hoop van te dineren gevraagd te worden, een paar oude kennissen bezoeken, die gewoontik, als zij ter gelegenheid der tentoonstelling van planten en gewassen in *Haarlem* komen, de familiare portie bij mij voor lief nemen; doch mijne vrienden maakten denzelfden verontschuldiging, dat het *zo ongelukkig* trof, dat ik juist op den 3. October kwam; dat hutsop geen eten was, om een *falschelijk* man op te vragen, en wat men zoo al meer zeet, om iemand af te schepen, die men bang is, dat zijne vork op onze tafel zal leggen. — Ik begon te bemerken, uit wat hoek de wind weel, op dat intusschen het uur van twaalf naderde, spoede ik mij naar de *Studenten-societeit*, alwaar mij, door de goede diensten der *Heeren*, van welke ik, weinige uren te voren, de noodige inlichtingen ontvangen had, eene goede plaats werd ingeruimd. — De tonnen haring stonden gereed; de broodkorven werden aangedragen, en het gedrang der toe-afvloede schame e menigte nam ieder oomblik zoodanig toe, dat ik soms vreesde, dat de lust om een' haring te smulpen, de stem der mee-erlijke liefde zoude versmijten, daar menig in de verkniping geraakt weerloos kind jammerlijk begon te schreeuwen, — en meermalen op de handen boven de hoofden opgetild, van den een' aan den anderen werd overgereikt, echter niet zonder onderweg een gedeelte der lampen te verliezen, de

eenige oogenblikken vroeger, deszelfs naaktheid bedekten. Was het waarnemen der gelaatstrekken van deze, de klokslag van twaalfen verbeidende, menigte reeds door de sterk sprekend contrasten opmerkelijk; — toen het uur aanbrak; toen hamerslagen het openen der vaten verkondigden; de handen der weeskinderen, die de uitdeeling verrigteden, de eerste haringen in de hoogte hieven; toen eerst verkreeg het gebeelde tooneel vuur en leven, en was het penseel van eenen *LUKAS VAN LEXDER* waardig, die het laatste oordeel met zulke sprekende kleuren, op het zich op het *Leydsche Stedehuis* bevindende altaarstuk, heeft afgemaald. — Die uitdrukking der grofste zinnelijkheid bij het aanschouwen eener gewenschte versnapering; die vrees van zijn bescheiden deel niet te zullen erlangen; die worstelingen van beleid met kracht; die woede bij eenen mislukten greep; die gelach bij eene geslaagde list om een dubbeldeel te erlangen; die vrouwelijke overredingskracht, het vermogende wapen der, hier dun gezaaide, schoonheden — dat alles zag men in een levendig tafereel voor zich — terwijl de zonderlinge wijze, waarop men de haring, die men magtig geworden was, verborg — nu eens gelach, dan eens walging opwekte — en de, door vele handen onder de menigte rondgeworpen, broodjes het tooneel nu en dan afwisselden en gepaste afleiding gaf aan den drang tegen het staketsel, waar achter zich de voorraadschuur bevond; daar twee wakkere kurassiers hetzelfde niet dan met moeite tegen overrompeling konden beveligen. — Toen de haringtonnen den bodem lieten zien, en sommigen uit het gepeupel, tot bewijs, van erkenning, der afgeklovene overblijfselen aan de uitdeelaars terugwierpen, hield ik dit gedeelte der plegtigheid voor gezien, — begaf mij naar een logement, al er een beaustukje, bestelde mijn nachtkwartier en steevende naar de *Ruïne*. — Intusschen was het raai begiinen te regenen, zoodat ik daarin een nieuw punt van overeenkomst vond met den togt van mijnen grootvader in 1775. Daar ik echter vele nette voefjes, met sneeuw witte kousjes, het doorweekte plein zag opwandelen, begreep ik, dat er voor mij, die laarzen met kurken-zoolen aan had, geen gevaar van koliek-pijnen was en stapte, al weder onder de vleugelen van een' student, de plank over en 't afgeperkte plein binnen. Ik merkte dadelijk, dat ik niet te laat kwam, daar de *Leydsche* wekklieden, loffelijker gewoonte, niet op hun tijd gereed waren en nog met kracht timmerden aan het houten schavot, hetwelk de *Heeren Musici* wel voor het nat, dat de aarde opgef, maar geenzins voor dat, hetwelk uit den hemel viel, beschermen moest. — Eene der drie timen tenten, met versch stroo belegd en daardoor niet ongelijk aan een paarden-avond-leger, was voor de dames bestemd, die er, als zij eene goede parapluutje op hadden, vrij veilig voor den regen waren; die nu en dan stroomsgewijze nederviel. — Onderwijl dat de 20 klimmers hunne luchtreis in den mast ondernamen, en beurteelings te vergeefs de *Zeep-keerkring* trachten te boven te komen; die hen, op eene betamende hoogte, « tot hier toe en niet verder » toeriep, drophen verschillende toeschouwers zachtens af; doch ik dacht om grootvader *Justus* bleef in de hoop, dat de een of andere *Poëet* loffelijk zoude bezingen

Hoe ik, tot op 't hembd toe nat
Hield echter trouw mijn post gevat,
en had gelegenheid optemerkken, hoe de *Leyenaars* beter *zakloopers* (iets dat men niet met *kleploopers* verwarren moet,) zijn, dan *masieklimmers*; want binnen weinige minuten waren de prijzen, voor den wedloop bepaald, behaald en ging, gelijk wel meer, de kleinste der mededingers met de *Zilveren Tabaksdoos* strijken. — Bij deze gelegenheid echter was de toevloed van aanschouwers, op 't punt, waar de wedloop zoude plaats hebben, zoo groot, dat ik al weder met mijn grootvader zeggen kan

« Menig, die geen standplaats vond,
Wierd knorrig en vertrok terstond. »

Intusschen had men den mast beladderd, om den zelve wat te ontzeppen, waartoe, onder het spelen van toepasselijke liederen, menige ijzeren vuurpot naar boven werd getorcht en de mast *beascht*, hetwelk echter niet kon geschieden, zonder dat menig korreltje door den wind verstrooid werd en, tot wolken zamen-gepakt, op de omstanders nederviel, die spoedig uiterlijk niet ongelijk werden aan *graauwe monniken*. — Doch wat getroost men zich niet op een soortgelijk feest? — Zelfs de teleurstelling van de prijzen niet te zien winnen. — De *zee* en de *regen* waren toek den *Leydschen wed-klimmers* te magtig. Hoe uitlokkend de *fraaije hengelstok* den liefhebbers van *puieren* toelachte: de natuur was sterker, dan de kunst. Vermoed en afgelohi moesten zij van het prijs-behalen afzien, doch ontvingen niet te min, uit de opbrengst van eenige uitgesloofde prijzen, eene belooning, die de verwachting der teleurgestelde *masieklimmers* verre overtrof.

Ik wilde toen wel gaarne den *Schouwburg* bezoeken, doch daar ik vernam, dat het tegen den goeden toon streed, om derwaarts te gaan; iets, dat, als men den *Robert le Diable* gegeven had, eene geheel andere zaak zoude geweest zijn; begreep ik; dat ik aan de asch van mijn' grootvader verschuldigd was, er niet te gaan, die in zijn' tijd vermeende, dat

« Het Bal, 't geen op de Breedstraat was »
voor *Justus* niet te paas kwam; — Het kracht- en magtelooze van *WESTERMAN'S* *Leijden ontzet*, deed mij deze opoffering niet zwaar vallen.

Bivendien was er een vuurwerk buiten de *Mare-poort* aangekondigd; daar ik er echter niet heen steevende, weet ik niet, in hoeverre er mijn grootvader *SCHIEZPHEL'S* woorden op van toepassing zijn, als hij zingt:

« Het vuurwerk, anders wel gemaakt,
« Is nauwelijks half in vlam geraakt. »

Maar dit weet ik, dat dit feest, hetwelk de *Leydsche* *Gourantier*, in zijn vrij klugtig en onvolledig berigt, *luidruchtig* geliefde te noemen, niet, zoo als hij 't publiek heeft diets gemaakt, met een soupe geëindigd is, maar met

« Muziek, waarvan men loffelijk sprak,
« Doch voor 't lokaal een weinig zwak, »

vooral, wat het vokale betrof. De toevloed der studerende jongelingschap op derzelve societeit was echter zoodanig,

« Dat daardoor zeker en gewis,
« De stilte niet vermeerderd is. »

Den volgende dag was het, volgens den *almanak*, Zondag en, was er op den 3. October niet aan *Leydens* ontzet dankbaar en plegtig gedacht, op den 4. werd zulks in alle kerken gedaan en (om van anderen niet te gewagen) des avonds in de *Sj. Pieters-kerk* door den hoogteeraar *CLARRISSE* een danksrede gehouden, die een meesterstuk van gepaste en indrukmakende welsprekendheid heeten mocht.

Onder een statig onweder, vertiet ik, met de laatste zich aanbiedende gelegenheid, *Leijden*, mij verheugende, dat de jongelingschap aldaar vereenigd, in alle opzigten toont, waardige zonen van *Pallas* te zijn, die, als de nood het vordert zelve goed en bloed voor 't vaderland yeil hebben, maar daarom niet voorbij zien, wat zij aan den moed der vaderen hebben dank te weten, en reeds vroeg bespefen, hoe belangrijk het is, *Vaderlandsche* *Gedenkdagen* in eere te houden en door openlijke volks-spelen te vieren.

« Kortom, 'k ben, 'hooggelijk vereerd,
« En zeer content naar huis gekeerd,
en stak, binnen *Haarlems* waden teruggekeerd, nauwelijks mijne voeten in mijne vilten kamerzolen, of ik onturkte eede flesch met een balsem en dronk, even als *JUSTUS SCHIEZPHEL* zanger

« Op 't heil der oude en dappere stad,
« Die 't me niet heel vasmakelijk had,
« Toen Koning *RUBENS*, die wreede ziel,
« En ons en haar zoo lastig viel. »

Verzoekte mijne cordiale groeten aan enz enz enz, waarmede ik verblijve

Hau-lem 13 October 1835.

Urd. Dw. Dienaar,
MARK STROOMRETEL.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 22 Oct. 2 El 1 Palm 2 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 10 D
Den 23 Oct. 2 El 9 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 15 D

Den 22sten October 1835, beviel voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER C. M. J. U. T. A., Echtgenoot van A. J. N. GODEFROY, Notaris te Arnhem.

Heden beviel van eenen Welgeschapen zoon S. A. W. E. S. T. E. N. D. O. R. P., geliefde Echtgenote van

ARNHEM,
den 22sten October
1835.

J. W. LEHNKERING

Na alvorens van de Sacramenten der stervenden voorzien te zijn, overleed heden aan een verval van krachten mijne luttelste beminde Echtgenote ALEIDA CHRISTINA MARIA SCHREVEN, in den onderdom van acht en vijftig jaren. — Wat ik en mijne kinderen in haast verliezen, zullen alléén diegenen eenigzins besellen, welke de overledene van nabij gekend hebben.

Men gelieve deze algemeene tevens als bijzondere kennisgeving aan te merken, terwijl men verzoekt van brieven van Rouwbeklag te mogen verschoond te blijven.

B. WINTER VILK,
den 16den October
1835.

J. B. BLUMERS.

De PROVINCIALE COMMISSIE VAN GENEESKUNDIG ONDERZOEK EN TOEVOORZIGT IN GELDERLAND

berigt, dat hare gewone vergadering weder zal aanvangen op Dingsdag, den 1sten December aanstaande, en noodigt hen, die tot het afleggen van examen wenschen te worden toegelaten, uit, om zich deswege te adresseren, en de vereischte bewijsstukken franco toe te zenden, uiterlijk op den 1sten November, aan den ondergeteekenden, wonende te Nijmegen.

Arnhem, den 19den October 1835.

In naam der Commissie voornoemd,
Dr. C. VAN ELDIK,
Secretaris.

De bediening van VROEDVROUW, te Voorst, Provincie Gelderland, vacant geworden zijnde, zoo worden diegenen, welke genegen mogten zijn om dezelve, op een jaarlijksch traktement van f 100.00, te vervullen, uitgenoodigd, om zich, met de vereischte bewijzen voorzien, in Persoon of met vrachtyrije brieven, voor den 1sten November 1835, aan te melden bij den Burgemeester van Voorst, wonende te Twello.

Op Woensdag den 28sten October 1835, des avonds om 6 ure, in het Zwijnshoofd, te Arnhem, zal publiek worden verkocht:

- Een lecht en sterk HUIS en ERVE, met annexe STAL en PAKHUIS, staande en gelegen op de Groote Markt, te Arnhem, L. F. No. 87, voorzien van ruim WINKELVOORHUIS, 9 meestal behangen KAMERS, ruime BAKKERY en KEUKEN, POMP, KOORN- en DROOGZOEDERS en verdere GEMAKKEN; om deszelfs gunstigen stand geschikt tot allerlei bedrijf, en bijzonder tot de Bakkerij en Kruideniers-affaire, welke daarin sedert vele jaren wordt uitgeoefend. Ingezet op f 5360.
- Twee vrouwen ZITPLAATSEN, in de Groote Kerk, te Arnhem, Middelpand 14de Bank, No. 7 en 8, in massa gebragt tot f 107.

Nader onderrigt bij den advocaat Mr. E. SCHEIDIUS en den Notaris GODEFROY, te Arnhem.

Verkoop van het landgoed Mathena.

Het oudtijds Adellijk of RIDDERS-LANDGOED, MATHENA, gelegen bij de stad Zevenaar, met regten van Jagt in de Lijmers, enz. waarvan de inzet heeft plaats gehad op den 15den October 1835, zal op Donderdag, den 29sten dierzelfde maand, des voormiddags om 10 uren, in het Hof van Bergh, te Zevenaar, sijnmaal worden verkocht:

De generale massa is ingezet op	f 37,300.00
De parcellen op	f 36,590.00
De kleine massa op	20,000.00
De parcellen op	f 19,210.00
Het huis op	- 10,600.00

Tot nadere inlichtingen kan men zich melden bij den Notaris PLIESTER, te Zevenaar.

Op Zaterdag den 7den November 1835, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van den heer O. F. E. N. B. R. G., in den Hob, te Renkum, is men voornemens, om ten overstaan van het Vrederegter over het kanton WAGENINGEN, door Mr. G. E. R. A. R. D. V. A. N. E. C. K., Notaris te Arnhem, daartoe door de regibank te Arnhem gecommiteerd, in het openbaar, bij inzet, en veertien dagen later, bij toelag, te doen veilen de navolgende VASTE GOEDEREN:

10. a. Een HEERENHUIS, met ACHTERHUIS en BERGSCHUUR, benevens TUIN en MOESGROND, BOUWLAND, en HOUTGEWASSEN, te zamen bevattende 3 Bunders, 85 Roeden en 70 Ellen; weinige jaren geleden opgebouwd en aangelegd tot een aangenaam BUITENVERBLIJF, zeer vrolijk gelegen aan den Utrechtseken Straatweg, onder Heelsum, gemeente Renkum, nabij de veel bezochte Heerlijkheid Doornweerth.

b. Ongeveerd 10 Bunders, 38 Roeden en 70 Ellen HEIDEGROND, aldaar, nevens en achter het voorschreven buitenverblijf gelegen, ten deele met struiken en heesterbeewas bepoet, zeer geschikt voor verdere ontginning; in het jaar 1826 door de Administratie der Domeinen voor 99 jaren in erfpacht uitgegeven.

20. Eene HOFSTEEDE, onder Rijkerswaard, Gemeente Elst, bestaande in WOONHUIS, SCHUUR, TUIN, BOOMGAARD en WEIDELAND, te zamen bevattende 4 Bunders, 9 Roeden en 90 Ellen.

30. Een stuk WEIDELAND aldaar, groot 5 Bunders, 52 Roeden en 20 Ellen, genaamd de Doozematen.

40. Diverse parcellen BOUWLAND, Spadendijk gelegen, te zamen groot 19 Bunders, 38 Roeden en 70 Ellen.

50. Een stuk WEIDELAND, mede aldaar gelegen, groot 3 Bunders, 42 Roeden en 90 Ellen, genaamd de Kleine Weide.

Van de parcellen 2, 3, 4 en 5, die ook in massa zullen geveild worden, kan men aanwijzing bekomen door H. E. N. D. R. I. K. J. A. N. S. E. N., op voorschrevene Hofstede wonende.

60. Een Stukje WEILAND, in de Slagen, onder Wageningen, groot 24 Roeden en 40 Ellen.

70. Een onafgeeseld vierde gedeelte in 6 Bunders, 11 Roeden en 30 Ellen UITERWAARD, onder Wageningen, den Kleikamp genaamd.

80. Een stuk HOOLAND, op de Maer, onder Wageningen, bij Spijkerskamp, groot 91 Roeden 30 en Ellen.

90. Een stuk HOOLAND, mede onder Wageningen, bij Kruijponder gelegen, genaamd de Geer, groot 1 Bander, 93 Roeden en 40 Ellen.

Om meerdere opgaven en onderrigt vervoege men zich bij den Heer P. VAN KES-
THEREN, het eerste parcellen a bewonende, welk parcellen echter alleen zal kunnen bezigtigd worden, gedurende de acht dagen, die den inzet of den toelag voorafgaan, van des morgens negen, tot des middags een ure; de tusschenmiddags uren uitzonderd. Kun-
nende men aldaar, ten overstaan van den Heer Mr. E. SCHEIDIUS, Advocaat te Arnhem. Brieven franco.

Mr. N. G. FRANCKEN, Notaris te Elst, zal, op Donderdag den 29sten October 1835, te beginnende des voormiddags ten negen ure, aan het Pastorie-huis der R. K. Gemeente, te Herueld, in het openbaar verkopen eenige MEUBILAIRE GOEDEREN en BOEKEN; alles nagelaten door den Wel Eerwaardigen Heer J. F. VAN GOOR, in lexen Pastoor der gemelde Gemeente; zullende alles daags te voren te zien zijn.

Verpachting

VAN WEILANDEN.

De Hooggeboren Heer Graaf VAN RANZOW is voornemens, op Maandag den 2den November 1835, des voormiddags ten 11 ure, ten huize van den kastelein T. E. U. N. I. S. S. E. N., op den Gelderschen waard, onder Arnhem, ten overstaan van den Notaris Mr. G. E. R. A. R. D. V. A. N. E. C. K., te Arnhem, in het openbaar in Parcellen te verpachten:

Het HUISPARCEEL en de verdere WEIDELANDEN, behoorende tot de Beneden- of Koningplei, gelegen aan de Rivieren den Rijn en IJssel, op voorwaarden, welke, vijf dagen te voren, ten Kantore van voornoemden Notaris zullen ter lezing liggen.

Magazijn van Manufacturen.

De Ondergeteekten hebben de eer het nieuwe Fabrikant Magazijn, dat zij voor het eerste hebben geopend, te openen en te laden met M. E. R. I. N. O. S. S. E. N., H. O. L. L. E. N. D. I. G. en vele andere Artikelen; tot dit vak behoorende, en Allen, heel laag en civiele prijzen. Arnhem, den 20sten October 1835.

BAHLMANN EN COMP.
in de Ketelstraat.

De Logementhouder J. BROEKHOF, in de Pastorie, alhier, heeft het genoegeen, Arnhem, geest publick hiermede kennis te geven, van de opening van zijn nieuw wel ingerigt KOFFYHUIS, en beveelt hetzelfde, op het vijfden de Maand, met belofte van eene prompte en civiele bediening. Bij hem zijn tevens, voor de zes wintermaanden, te huur: twee net behangen BENEDEEN KAMERS, naar verkiezing al of niet gemeubileerd.